

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI

Broj: 03 0 K 020090 20 K
Tuzla, 30.03.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, u vijeću sastavljenom od sudije Softić Paše kao predsjednika vijeća, sudija Mersida Sušić i Sabire Baraković kao članova vijeća, uz učestvovanje zapisničara Edite Jakovljević, u krivičnom predmetu koji se vodi protiv optuženog V. S. zbog krivičnog djela – Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa – iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom – Ugrožavanje javnog prometa zbog omamljenosti – iz člana 333. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, po optužnici Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0071105 18 od 12.03.2020. godine, koja je potvrđena 16.03.2020. godine, nakon održanog glavnog pretresa dana 27.04.2023 godine, dana 30.03.2023. godine u prisustvu tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, branioca optuženog i optuženog, donio je i javno objavio

P R E S U D U

V. S. zv. „L.“, sin Z. i R. rođene Đ., rođen dana ... godine u T., stalno nastanjen u P., u ulici P. put, Bošnjak, državljanin BiH, JMBG: ..., bez zanimanja, pismen sa završenom osnovnom školom, nezaposlen, oženjen, otac jednog djeteta, nije služio vojsku, ne posjeduje čin rezervnog vojnog starješine, ne vodi se u vojnoj evidenciji, neodlikovan, srednjeg imovnog stanja, osuđivan

K R I V J E

Što je:

Dana 03.01.2018. godine, oko 01,00 sat, na magistralnom putu Tuzla – Doboju, u mjestu Sižje, općina Lukavac, upravljajući putničkim motornim vozilom marke „Fiat“ tip „Punto“, registarskih oznaka ..., vlasništvo S A., pod utjecajem alkohola u krvi u količini od 1,59 g/kg, iako je bio svjestan da je zbog alkoholisanosti nesposoban za sigurnu vožnju i da zbog toga može ugroziti javni promet i tako dovesti u opasnost živote, tijela i imovinu drugih ljudi, a što je i htio, pa postupajući suprotno odredbi člana 174. stav 2. i člana 43. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, krećući se iz pravca Doboja u pravcu Lukavca, neprilagođenom brzinom od oko 104,00 km/h, koja brzina je za 57 km/h veća od prilagođene brzine, te uslijed takvog alkoholisanog stanja zbog kojeg je bio očigledno nesposoban da sigurno upravlja vozilom, kao i neprilagođene brzine kretanja, propustio da brzinu kretanja vozila prilagodi mokrom kolovozu, noćnim uvjetima vožnje, magli i vidljivosti ograničenoj dometom svjetala vozila, kao i alkoholiziranosti vozača, a za koje uvjete je prilagođena brzina iznosila 47,00 km/h, uslijed kojih propusta je prilikom vožnje na dionici magistralne ceste koja je u pravcu i pregledna, izgubio kontrolu nad vozilom, te je u fazi nekontrolisanog kretanja sišao sa kolovoza na bankinu sa desne strane magistralne ceste, da bi u nastavku kretanja došlo i do nekontrolisanog kretanja po bankini i kosini nasipa, gdje je naletjelo na komad betona, a u nastavku nekontrolisanog kretanja i udara u stabla drveća, prevrtanja i samozapaljenja, a uslijed čega je smrtno stradao S. H., zbog difuzne opečenosti tijela nastale djelovanjem visoke temperature, u konkretnom slučaju otvorenog plamena

u požaru automobile, a po njegovoj koliziji i prevrtanju (opeklinski šok), a koji se kao saputnik nalazio na mjestu suvozača.

dakle, pod uticajem alkohola, upravljao prijevoznim sredstvom, iako je zbog toga bio očito nesposoban za sigurnu vožnju i time tako ugrozio javni promet da je doveo u opasnost život ili tijelo ljudi i imovinu većih razmjera, usljed čega je prouzrokovana smrt jedne osobe,

čime je počinio krivično djelo – Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa – iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom – Ugrožavanje javnog prometa zbog omamljenosti – iz člana 333. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine,

pa ga sud na osnovu člana 336. stav 2. u vezi sa članom 333. stav 1. te člana 42., 43. i 49. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine

O S U D U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (TRI) GODINE I 6 (ŠEST) MJESECI

Na osnovu člana 77. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine optuženom se izriče sigurnosna mjera zabrane upravljanja prijevoznim sredstvom - motornim vozilom „B“ kategorije u trajanju od 2 (dvije) godine, koja se ima računati od dana pravosnažnosti presude s tim da se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja zabrane.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku FBiH, optuženi se oslobađa obaveze naknade troškova krivičnog postupka.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine oštećena Z. M. se upućuju da svoj imovinskopravni zahtjev ostvaruje u parničnom postupku.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona, broj T03 0 KT 0071105 18 od 12.03.2020. godine, koja je potvrđena 16.03.2020. godine, optužen je V. S., zbog krivičnog djela – Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa – iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom – Ugrožavanje javnog prometa zbog omamljenosti – iz člana 333. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Na ročištu za izjašnjenje o krivnji održanom dana 05.05.2020. godine, optuženi V. S. izjasnio se da nije kriv za krivična djela koja su mu potvrđenom optužnicom stavljena na teret.

Na glavnom pretresu održanom dana 15.09.2020. godine, tužilac Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona naveo je da će u toku postupka, ispitivanjem svjedoka i vještaka optužbe, kao i materijalnom dokumentacijom, dokazati da je optuženi počinio krivična djela koja mu se optužnicom stavljaju na teret.

Na istom glavnom pretresu branilac optuženog je naveo da neće iznositi uvodno izlaganje, a da će odluku o izvođenju svojih dokaza donijeti nakon što optužba izvede svoje dokaze.

Optuženi se pridružio navodima svog branioca.

Sud je na glavnom pretresu izveo dokaze optužbe, saslušanjem svjedoka – oštećenih Z. M. i S. M., svjedoka S. E, N. D., S. A., I. A., I. A. i P. O., iskazom prof. dr. Cihlarž Zdenka, specijaliste sudske medicine, iskazom dipl. ing. Lukanović Nenada, vještaka saobraćajne struke, iskazom Brigić Kasima, vještaka neuropsihijatrijske struke, iskazom dr. Rusmira Softića, vještaka neuropsihijatrijske struke, Zapisnik o saslušanju svjedoka N. D, dat u MUP-u TK, Policijska uprava Lukavac – Odjeljenje kriminalističke policije Lukavac broj 08-05/7-1-/18 od 08.01.2018. godine, zapisnik o saslušanju osumnjičenog V. S. u PU Lukavac od 01.04.2018. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka S. A., dat MUP-u TK, Policijska uprava Lukavac – Odjeljenje kriminalističke policije Lukavac broj 08-05/7-1-/18 od 04.01.2018. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka P. O., dat MUP-u TK, Policijska uprava Lukavac – Odjeljenje kriminalističke policije Lukavac broj 08-05/7-1-/18 od 24.01.2018. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka I. A., dat MUP-u TK, Policijska uprava Lukavac – Odjeljenje kriminalističke policije Lukavac broj 08-05/7-1-/18 od 24.01.2018. godine, Nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke Nenada Lukanovića od 30.12.2019. godine i naredba za vještačenje saobraćajne nezgode Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0071105 18 od 06.06.2018. godine, Zahtjev za ljezerski pregled i određivanje alkohola u krvi i urinu radi određivanja alkoholisanosti na ime H. S. od 03.01.2018. godine, Zahtjev za ljezerski pregled i određivanje alkohola u krvi i urinu radi određivanja alkoholisanosti na ime V. S. od 03.01.2018. godine, Nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra prim.dr. Kasima Brigića od 20.01.2020. godine i naredba za psihijatrijsko vještačenje Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona broj T03 0 KT 0071105 18 od 14.01.2020. godine, Zapisnik o uviđaju MUP-a TK, Policijske uprave Lukavac, Odjeljenja kriminalističke policije, broj 08-05/7-/18 od 03.01.2018. godine, Fotodokumentacija saobraćajne nezgode lica mjesta MUP-a TK broj 08-05/7-2- od 24.05.2018. godine, sadrži 160 fotografija a sadrži i CD-ove, Skica lica mjesta saobraćajne nezgode MUP-a TK broj 08-05/7-1- od 24.01.2018. godine, Potvrda o vraćanju pronađenih predmeta na ime Zahirović Mersa, MUP-a TK Policijska uprava Lukavac broj 08-05/7-1-7/18 od 24.01.2018. godine, Potvrda o vraćanju pronađenih predmeta na ime V. Z., MUP-a TK Policijska uprava Lukavac broj 08-05/7-1-10/18 od 25.01.2018. godine, Obavijest UKC-a Tuzla Policijskoj upravi Lukavac broj 02-08/4-47/18 od 24.01.2018. godine o prijemu S. V. na Kliniku za hirurgiju, Izvod iz kaznene evidencije za lice S. V. PU Tuzla – Odjeljenje kriminalističke policije broj 08-06/7-1-03.7-3-5-541/20-DS od 15.01.2020. godine, Naredba za obdukciju Kantonalnog tužilaštva broj Kta-/18 od 03.01.2018.godine, Zapisnik o pregledu i obdukciji leša od KTA 1/18 od 03.01.2018. godine, fotodokumentacija MUP-a TK broj 08-05/7-1 od 24.05.2018. godine o obdukciji mrtvog tijela S. H. vršenog na Patologiji – Komemorativni centar Općine Tuzla dana 03.01.2018. godine sa crno-bijelim fotografijama, ukupno 67, Naredba za vještačenje razine alkoholemije Kantonalnog tužilaštva TK broj T03 0 KT 0071105 18 od 14.05.2018. godine, nalaz i mišljenje vještaka prof.dr. Zdenka Cihlarža od 16.05.2018. godine, nalaz alkoholemije, popis troškova Kantonalnog tužilaštva TK broj T03 0 KT 0071105 18 od 21.01.2020. godine Općinskom sudu Lukavac, tužilaštvo je odustalo od provođenja dokaza saslušanjem svjedoka – oštećenog oca smrtno stradalog H. S., M. S., dokaz suda naredba za psihijatrijsko vještačenje optuženog V. S. po vještaku neuropsihijatru Softić Rusmiru na okolnosti procesne sposobnosti optuženog broj 03 0 K 020090 20 K od 14.10.2022. godine, nalaz i mišljenje vještaka psihijatrijsko vještačenje prim.dr.sc.med. Rusmir Softić od 27.10.2022. godine i iskaz vještaka sa glavnog pretresa od 13.03.2023. godine te dopunski nalaz istog vještaka koji je obavio intervju na glavnom pretresu optuženog na okolnosti njegove procesne sposobnosti. U dokaze odbrane uvrštava se iznijeta odbrana optuženog V. S. na glavnom pretresu od 27.03.2023. godine te se uvrštava premještajno pismo iz UKC Tuzla Klinika za anesteziologiju i reanimatologiju Odjeljenje za intenzivnu terapiju sa datumom prijema 03.01.2018. godine i datumom otpusta 16.01.2018. godine na ime V. S. matični broj 3100/3.

Svjedok-oštećena Z. M. u svom iskazu je navela da je majka smrtno stradalog S. H. Dalje je navela da joj je poznato zašto je pozvana na glavni pretres i da je o predmetnom događaju obaviještena od svojih djevera. Svjedokinja je pojasnila da je kritične noći njen sin, smrtno stradali S. H., legao, da ga je telefonom pozvao optuženi V. S, te da je otišao sa optuženim u kafić negdje

u Miričini. Navela je da je poslije nekoliko mjeseci od saobraćajne nezgode do nje došao optuženi i rekao joj da su tokom vožnje gledali u telefon i da je to uzrokovalo saobraćajnu nesreću u kojoj je njen sin izgubio život. Pridružila se krivičnom gonjenju i postavila imovinskopравни zahtjev.

Branilac optuženog i optuženi nisu imali pitanja za svjedokinju, a izrazili su žaljenje što je do predmetnog događaja došlo.

Svjedok S. E. u svom iskazu je naveo da mu je poznato zbog čega je pozvan na sud i da mu je oštećeni S. H. bio šura. Svjedok je pojasnio da zna da je kritične noći oštećeni bio u kafiću u M., koji se nalazi nedaleko od njegove kuće, otprilike do ponoći. Dalje je naveo da je o samoj saobraćajnoj nesreći obaviješten tek ujutro, te da je otišao i identifikovao oštećenog u mrtvačnici.

Branilac optuženog i optuženi nisu imali pitanja za svjedoka.

Svjedok N. D. u svom iskazu je naveo da mu je poznato zašto je pozvan na sud. Također je naveo da je on bio prvi na licu mjesta saobraćajne nezgode. Pojasnio je da je on vlasnik kafića u kojem su sjedili optuženi i oštećeni. Oštećeni je došao prije optuženog. Za oštećenog zna da je konzumirao alkohol, dok za optuženog nije siguran, jer je u kafiću bilo više gostiju i nije mogao pratiti svakog. Dalje je naveo da je oko ponoći oštećeni predložio da idu u drugi ugostiteljski objekat jer se htio naći s djevojkom i da je otišao zajedno s optuženim automobilom optuženog. Svjedok je naveo da je poslije njihovog odlaska počeo raditi na popisu šanka kad ga je na mobilni telefon nazvao optuženi, koji mu je rekao da su sletjeli s puta i zapomažući tražio da mu pomogne. Pojasnio je da je prvo mislio da ga zezaju, ali da je shvatio da se ne radi o šali kad je čuo jaukanje. Nakon što mu je optuženi rekao da su nesreću doživjeli u Sižju, svjedok se svojim automobilom zaputio na mjesto nesreće. Uslove na putu svjedok je opisao kao izuzetno loše, naveo je da je bila gusta magla usljed koje nije mogao voziti brzo. Dalje je naveo da je dolazeći na lice mjesta primijetio da automobil optuženog gori, da optuženi leži na zemlji nepomično, da mu je ruka u čudnom položaju i da krvari. Nakon toga, krenuo je u potragu za oštećenim kojeg nije mogao pronaći. Svjedok dalje navodi da je na lice mjesta prvo došla policija, zatim i vatrogasci, te su optuženog stavili u njegov automobil i odvezli u službu Hitne pomoći.

Nakon što mu je tužilac predočio iskaz koji je dao u istrazi, svjedok je potvrdio da se događaj desio 02.01.2018. godine.

Na upit suda, svjedok je naveo da je pokušavao naći oštećenog, da ga u automobilu od plamena nije mogao vidjeti, a da se automobilu nije moglo ni prići od toplote. Također je naveo da mu je, nakon što je odveo optuženog u Tuzlu i vratio se, policajac saopštio da je oštećeni ostao u automobilu i da je izgorio, u šta se i sam uvjerio.

Svjedok je u unakrsnom ispitu branioca optuženog naveo da se u kafiću gdje su se optuženi i oštećeni nalazili većina gostiju međusobno poznaje i da je vladala prijateljska atmosfera. Dalje je naveo da je optuženi došao kasnije i da nije odavao dojam alkoholisanosti. Također je naveo da je optuženi u odnosu na kritični događaj dosta smršao. Pojasnio je da je razdaljina između kafića i mjesta događaja saobraćajne nesreće otprilike 12 kilometara.

Optuženi nije imao pitanja za svjedoka.

Svjedok P. O. u svom iskazu naveo je da je zaposlen u PU Lukavac na poslovima policajca. Također je naveo da mu je poznato zbog čega je pozvan na glavni pretres, odnosno da je razlog saobraćajna nezgoda u kojoj je S. H. izgubio život. Naveo je da je kritične noći radio noćnu smjenu i da je stigla obavijest o saobraćajnoj nezgodi koja se desila u mjestu Sižje. Dalje je naveo da je od strane rukovodioca smjene zajedno s kolegom upućen na lice mjesta, da je po dolasku na lice mjesta

primijetio s lijeve strane gledano u pravcu Doboja vozilo koje gori, da je optuženi povrijeđen ležao kraj puta. Svjedok je pojasnio da su tražili dolazak vatrogasaca i hitne pomoći na lice mjesta. Naveo je da je na lice mjesta prvo došla vatrogasna služba i da je u tom trenutku optuženi privatnim automobilom prevezen u službu Hitne pomoći. Također je naveo da su, nakon što su vatrogasci ugasili požar, na suvozačevom mjestu primijetili ugljenisano tijelo, a da se automobil nalazio na desnom boku. Nakon što mu je predočena izjava koju je dao u policiji, svjedok je potvrdio da se kritični događaj desio 02.01.2018. godine.

U unakrsnom ispitu branioca optuženog, svjedok je u pogledu uslova na putu naveo da je bilo maglovito i da je vidljivost bila od 50 do 100 metara, te da su takvi uslovi bili cijelom dionicom puta.

Na upit suda, svjedok je pojasnio da su na njihovom službenom automobilu bila upaljena kratka svjetla i da su se kretali brzinom između 40 i 50 km/h.

Svjedok I. A. u iskazu na glavnom pretresu je naveo da poznaje V. S., a saobraćajnu nezgoda da se dogodila 01.03.2018. godine. Da je oko 01 sati obavješten od strane rukovodioca smjene da se pored magistralnog puta u mjestu Sižje nalazi vozilo koje već gori. Kada su došli na lice mjesta zatekli su V. S. da leži pored magistralnog puta i vozilo u plamenu i da su pozvali vatrogasce i hitnu pomoć. Sjeća se da je V. prevezen privatnim vozilom radi ukazivanja ljekarske pomoći i da su došli vatrogasci koji su gasili zapaljeno vozilo. Vezano za stanje u kojem su zatekli V. S. naveo je da je ležao pored magistralnog puta na kaldrmi, sa naslonjenom glavom na kolovozni zastor. Pokušali su ostvariti kontakt s njim ali nisu uspjeli, nije mogao govoriti, a da su prilikom gašenja vozila primijetili unutra jedno ugljenisano tijelo. Opisao je da se vozilo nalazilo na boku na desnoj strani okrenuto prema magistralnom putu, a tijelo je bilo na toj donjoj desnoj strani vozila. Naveo je da je zbog magle bila smanjena vidljivost kada su krenuli na mjesto lica saobraćajne nezgode, kao i da nije vršio uviđaj nego samo obezbjeđivao lice mjesta.

Na upit suda je potvrdio da nije ostvario kontakt sa V. S. koji je ležao van auta da je bio u svjesnom stanju i pokušao nešto da kaže ali da nije uspio da izgovori ni jednu riječ, da iako mu je bio blizu nije siguran da je osjetio alkohol, a da je kasnije od kolega saznao da mu je prilikom vađena krvi ustanovljen alkohol.

Svjedok je na upit branioca naveo da je prilikom dolaska na lice mjesta vidljivost bila smanjena i da je bio na mjestu vozača kada je s kolegom išao od Puračića prema Sižju. Naveo je da su se oko 50 km/h kada su išli na lice mjesta i da se dobro sjeća nakon što su obezbijedili lice mjesta i vršili regulisanje saobraćaja da je jaka magla i bilo je teško regulisati saobraćaj.

Branilac je svjedoku predočio iskaz Zapisnik o saslušanju svjedoka 24.01.2018. godine u službenim prostorijama PU Lukavac da se izjasni na okolnost komunikacije sa V. koji je potvrdio da je na zapisniku njegov potpis. Branilac je naveo da na glavnom pretresu svjedok navodi da nisu komunicirali a da je na predočenom zapisniku izjavio da je V. samo jaukao i pitao „de vidite gdje je Hare“. Svjedok je dozvolio mogućnost da je V. pitao „gdje je H.“, ali da sa njim nisu uspostavili komunikaciju.

Svjedok S. A. je naveo da poznaje i optuženog i oštećenog. U direktnom ispitu od strane tužioca svjedok je naveo da se sjeća da se nezgoda desila 02. ili 03. januar 2017. godine. Te večeri je bio u kafiću u Miričini sa D. N., koji mu je rekao da izađu vani da ga je zvao S. da su imali udes. Potvrdio je da je u kafiću bio S. i H. S. za drugim stol a da nije gledao jesu li pili alkohol. Dalje navodi da nakon što je D. N. dobio poziv od S. da je sjeo u svoje auto a D. u svoje i otišli do tog mjesta u Sižju i da je S. ležao krvav pa su ga stavili u auto odvukli u Lukavac te da S. nije mogao da priča i da nisu ni razgovarali. Svjedok je izjavio da su prije nesreće komunicirali sa V. S. i H.,

da misli da je Dino pričao da će poslije muzike ići skupa svi negdje nešto popiti u Lukavac restoran „Istanbul“, a da nije vidio kad su S. H. i V. S. izašli.

Tužilac je svjedoku predočio dio iskaza sa zapisnik koji je potpisao u Policijskoj upravi Lukavac od 04.01.2012. godine iz kojeg proizilazi da su se dana 02.01.2018. godine u večernjim satima vidjeli u kafiću u mjestu Miričina. Nakon toga su izašli iz kafića kojom prilikom je dok su bili vani, neko rekao, ne sjeća se da li je to bio V. S. ili H. S., da oni idu prema Lukavcu. Nakon toga su ponovo ušli u kafić svi zajedno da bi nakon kratkog vremena jedan od njih dvojice rekao mi odosmo gore, a zatim su V. S. i S. H. zajedno izašli iz kafića i otišli u njemu nepoznatom pravcu. Svjedok je izjavio da je tačan iskaz kako je navedeno na zapisniku u PU Lukavac.

U unakrsnom ispitu branioca optuženog svjedok je naveo da misli da je udaljenost od Miričine i kafića do lica mjesta gdje je došlo do saobraćajne nezgode oko 5 ili 6 kilometara i da je D. prvi krenuo na lice mjesta. Naveo je da je bila magla, da se teško vozilo, da i sam zbog magle umalo nije sletio autom, a da se kretao brzinom do 60 kilometara na sat.

Vještak Brigić Kasim, specijalista neuropsihijatar, u svom iskazu je naveo da je po naredbi Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona obavio vještačenje na okolnost sposobnosti upravljanja motornim vozilom optuženog V. S. obzirom na nivo alkohola u krvi i da objasni uticaj alkohola na vozačku sposobnost. Pojasnio je da mu je za izradu nalaza poslužio spis Tužilaštva koji je proučio, a da je naročito od pomoći bio nalaz vještaka specijaliste sudske medicine, koji je utvrdio da je kod optuženog u vrijeme saobraćajne nesreće koncentracija alkohola u krvi iznosila 1,59 promila. Izjasnio se da optuženi ne boluje ni od kakve psihičke bolesti i da se ne radi o maloumnoj osobi. U svom nalazu, vještak je pojasnio dejstvo alkohola na organizam i pogotovo pojasnio fiziopatološko dejstvu alkohola na ljudski organizam. Pod navedenim se podrazumijeva uticaj alkohola na funkcionisanje svih čula, odnosno vrijeme reagovanja centralnog nervnog sistema. Alkohol smanjuje funkcionisanje svih čula i produžuje vrijeme koje je potrebno da se jedan čulni podražaj pretvori u odgovarajuću čulnu reakciju i motornu komandu. Opšte vrijeme reagovanja se produžuje i ukratko rečeno alkoholisana osoba sporije i tromije reaguje na sve podražaje. Objasnio je da pijanstvo koje prelazi 0,5 promila može dovesti do ozbiljnih poremećaja vozača tako da povećana alkoholemija sužava širinu vidnog polja i dovodi do takozvanog viđenja u tunelu. Tako čak i pijanstvo manje od 0,5 promila usporava reflekse radnje. Osoba sa 0,3 promila alkohola u krvi ima jednu šansu da prouzrokuje saobraćajnu nezgodu, tri mogućnosti pri alkoholemiji od 0,8 promila, trinaest mogućnosti pri alkoholemiji od 1,5 promila a 54 mogućnosti pri alkoholemiji od 2 promila. Pri povećanoj alkoholemiji od 1 promila sluh se smanjuje za 38 posto. Noćna vožnja pri alkoholemiji već od 0,5 promila daje takozvano treperavo svjetlo što otežava vožnju jer postoji odgovarajuća ataksija očnih lokusa i poremećaj refleksa usljed dejstva alkohola. Također postoji smanjena adaptacija na jačinu svjetlosne draži. Vještak je naveo da je optuženi u vrijeme saobraćajne nezgode bio u alkoholnom pijanstvu srednjeg stepena sa koncentracijom alkohola u krvi od 1,59 promila, obzirom da se vrijednosti srednjeg stepena alkoholnog pijanstva kreću u rasponu alkohola u krvi od 1,5 do 2,5 promila. Karakteristike srednjeg stepena alkoholnog pijanstva dovode do svijesti koja je kao u izmaglici, intelektualne funkcije se odvijaju u jednoj opštoj ošamućenosti, u takvom stanju osoba se nalazi u fazi nadraženosti a to znači da su potpuno izražene vazomotorna i muskulomotorna nadraženost, kao i psihomotorna. Vazomotorna se ispoljava u nepravilnoj raspodjeli krvi po tijelu i proširenju perifernih krvnih sudova koje se ogleda u crvenilu lica dok se muskulomotorna manifestuje kroz ataksiju odnosno nesigurne pokrete, posrtanje, negospodarenje udovima, zapinjanje u govoru i slično. Također postoji poremećaj percepcije čula vida i drugih čula. U zaključku je vještak utvrdio da zbog alkoholne opijenosti optuženi nije bio sposoban da sigurno upravlja svojim putničkim motornim vozilom, odnosno da je njegova alkoholna opijenost u tom trenutku bila takvog obima da ga je sprečavala da ima kontrolu nad vozilom. Vještak je u svemu ostalom ostao pri svom pismenom nalazu.

Vještak Lukanović Nenad, dipl. ing. saobraćaja, u svom iskazu je naveo da je po naredbi Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona obavio vještačenje na okolnost nastanka i uzroka predmetne saobraćajne nesreće. Dalje je naveo da je na uvid imao cijeli spis tužilaštva a da je cilj vještačenja bio da se utvrdi brzina i način kretanja vozila kojim je upravljao vozač putničkog motornog vozila marke „Fiat“ tip „Punto“, dozvoljena i prilagođena brzina kretanja, analiza preglednosti, vidljivosti i signalizacija na kolovozu, mogućnosti izbjegavanja saobraćajne nezgode reagovanja na kočioni mehanizam ili bočnim pomakom te izrada vremensko-prostorne analize kompletne saobraćajne nezgode. Vještak je naveo da je, nakon što je izvršio analizu spisa, utvrdio da je brzina vozila optuženog bila dvokomponentna i sastojala se od brzine izgubljene pri usporavanju vozila nakon napuštanja kolovoza do konačnog smirivanja i brzine izgubljene na deformaciji usljed udara u komad betona stabla drveća i prilikom prevrtanja. Kad su se uzele i jedna i druga vrijednost u obzir, vještak je izračunao da je vozila neposredno prije nezgode iznosila 104 km/h odnosno 28,88 metara u sekundi. Zaustavni put za tako dobivenu brzinu u uslovima koji su vladali u vrijeme nezgode iznosio bi oko 99 metara a zaustavljanje bi trajalo oko 5,74 sekunde. Vještak je objasnio da na osnovu skice lica mjesta saobraćajne nezgode, fofodokumentacije, te karakteristika kolovoza i vozila, kao i tragova saobraćajne nezgode a naročito tragova drljanja pneumatika i tragova struganja pneumatika i ostalih tragova, uzimajući u obzir oštećenja na vozilu, može se odrediti mjesto napuštanja kolovoza magistralne ceste od strane vozila odnosno mjesto izlijetanja vozila van kolovoza magistralne ceste koje se nalazi na desnoj strani navedene magistralne ceste gledano u smjeru kretanja vozila odnosno iz smjera Doboja prema Lukavcu. Mjesto izlijetanja vozila van kolovoza na bankinu nalazi se na desnoj strani na udaljenosti od oko 15,2 metra od pomoćne fiksne tačke mjerenja odnosno na udaljenosti od 0,10 metara od desne ivice kolovoza odnosno na lokaciji traga broj 0. Dalje je pojasnio da je nakon izlijetanja vozila s kolovoza došlo do nekontrolisanog kretanja po kosini nasipa kada dolazi do naleta vozila na komad betona, a nakon toga u fazi nekontrolisanog kretanja i udara u stablo drveća prevrtanja, da bi se konačnici zaustavilo na udaljenosti na od oko 72,80 metara pomoćne fiksne tačke mjerenja, odnosno na oko 16 metara od desne ivice kolovoza gdje je došlo do samozapaljenja i gorenja vozila. U toku nekontrolisanog kretanja van kolovoza po bankini i kosini dolazi do udara u smjerokazni stubić komad betona i stablo drveća usljed čega dolazi do prevrtanja vozila i zapaljenja vozila i njegovog konačnog zaustavljanja na desnoj bočnoj strani vozila van kolovoza sa desne strane. Raspored i lokalitet tragova nesumnjivo ukazuju da je vozilo prilikom nekontrolisanog kretanja izvršilo bočni pomak u desnu stranu prvo na bankinu u nivou sa kolovozom da bi nakon toga u nastavku kretanja kosinom nasipa naletila na komad betona a u nastavku tog nekontrolisanog kretanja dolazi do udara u stablo drveća prevrtanja da bi se u konačnici i zaustavilo okrenuto na desnu bočnu stranu. Vještak je objasnio da, uzimajući u obzir uslove koji su vladali u vrijeme događanja saobraćajne nezgode, odnosno činjenicu da je bila noć, da se radilo o naseljenom mjestu i da je vidljivost bila ograničena dometom svjetala vozila, a da je vidljivost bila smanjena i usljed magle, te uzimajući u obzir stanje vozača o kojem je govorio vještak neuropsihijatar, nepobitno proizilazi da je isti izgubio kontrolu nad vozilom usljed čega je došlo do nekontrolisanog kretanja vozila odnosno skretanja vozila sa kolovoza na desnu stranu na bankinu da bi u nastavku kretanja kosinom nasipa naletilo na komad betona a u nastavku tog nekontrolisano kretanje i udara u stabla drveća i prevrtanje što je elementarni uzrok nastanka konkretne saobraćajne nezgode. Dalje je utvrdio da se vozač prilikom upravljanja svojim vozilom nije držao svoje saobraćajne trake odnosno desne saobraćajne trake, pa je usljed toga propustio da se vozilom kreće desnom saobraćajnom trakom u smjeru kretanja, odnosno da vozilo u kretanju drži što bliže desnoj ivici kolovoza i na tolikoj udaljenosti od nje da s obzirom na brzinu kretanja i uslove saobraćaja i na stanje osobine puta ne ugrožava druge učesnike u saobraćaju i ne izlaže sebe opasnostima, već je izgubio kontrolu nad vozilom u fazi nekontrolisanog kretanja te ostvario kontakt sa bankinom sa desne strane kolovoza, da bi u nastavku kretanja došlo do naleta na smjerokazne stupiće i kamen betona drveća da bi to rezultiralo prevrtanje i njegovo samozapaljenje. Također je utvrdio da je osnovni uzrok saobraćajne nesreće neadekvatno ponašanje i postupanje vozača vozila prilikom vožnje magistralnom cestom jer isti nije pratio pravac pružanja magistralne ceste i u toku vožnje je izgubio kontrolu usljed

neprilagođene brzine i alkoholisanosti. Vještak je izračunao da bi prilagođena brzina vožnje u konkretnoj situaciji iznosila 47 km/h, pa je ostavio na sudu ocjenu da li kretanje brzinom od 104 km/h predstavlja primjereno kretanje vozača, odnosno optuženog. Također je izračunao da je za izbjegavanje predmetne saobraćajne nezgode bio dovoljan bočni pomak vozila u lijevu stranu za otprilike jedan metar na ukupnom putu izmicanja od 54 metra, a da bi vrijeme za koje bi se to izmicanje učinilo iznosilo oko 1,85 sekundi.

Vještak neoropsihijatar prim.dr. Rusmir Softić imenovan je naredbom Kantonalnog suda u Tuzli za vještačenje procesne sposobnosti optuženog V. S. Vlastito ispitivanje obavljeno je 27.10.2022. godine u prostorijama Klinike za psihijatriju UKC Tuzla, a vještak je iskaz dao na glavnom pretresu dana 13.03.2023. godine. Utvrđeno je da se kod optuženog V. S. radi o psiho reaktivnom stanju sa dominantno anksioznim karakteristikama, te simptomima ponovnog proživljavanja, pojačanoj pobuđenosti, izbjegavajućem ponašanju. Sve navedeno posljedica je psiho traumatizacije zbog saobraćajne nesreće koju je preživio. Sam optuženi je prilikom intervjua izjavio da želi sudjelovati u procesu koji se vodi protiv njega, iako navodi porast uznemirenosti koji se dešava u toku izlaganja tzv. triggerima koji pokreću neprerađenu psihičku traumu uzrokovanu gubitkom prijatelja u udesu. Vještak dalje navodi da optuženi razumije težinu djela koje mu se stavlja na teret i zakonsku sankciju koja je zapriječena za isto. Takođe razumije ulogu sudskog personala, ko od sudskog personala radi u njegovom interesu, uvažava zahtjeve za kontrolom sopstvenog ponašanja tokom suđenja. Nadalje je naveo da njegovu procesnu sposobnost trenutno remete simptomi iz kruga psiho reaktivnih stanja i to ponovno proživljavanje i pojačana pobuđenost autonomnog nervnog sistema, ali vještak navodi da kod optuženog postoje ponašanja takvog kataka, izražena u simptomima izbjegavanja podsjećanja na traumu, a da je to normalna pojava, te da zaključuje da optuženi nije trenutno procesno sposoban, a pored toga u nalazu je naveo da mu je predložen psihijatrijski tretman u Klinici za psihijatriju UKC Tuzla u trajanju od 3 mjeseca, a potom ponovni pregled od strane istog vještaka.

Dalje na upit suda vještak se izjasnio da optuženi od sačinjavanja nalaza i mišljenja do održavanja glavnog pretresa nije ostvarivao nikakav kontakt, što je provjerio uvidom u protokol Klinike i elektronsku bazu podataka, a da je dobio jasnu instrukciju o tome.

U unakrsnom ispitu branilac optuženog je tražio da se vještak izjasni da li je neophodan ponovni pregled njegovog branjenika te je vještak naveo da od 27.10.2022. godine ne može tvrditi kakvo je sad trenutno stanje optuženog obzirom na protek vremena i da se ne može izjasniti o njegovoj procesnoj sposobnosti.

Vijeće je odlučilo da imajući u vidu iskaz vještaka da se ne može izjasniti o procesnoj sposobnosti optuženog obzirom na protek vremena, istom je omogućilo da na licu mjesta na dan 13.03.2023. godine obavi intervju sa optuženim i nakon obavljenog intervjua da iskaz o procesnoj sposobnosti optuženog.

U nastavku glavnog pretresa, vještak neuropsihijatar prim.dr. Rusmir Softić dao je dopunski nalaz i mišljenje vezano za procesnu sposobnost optuženog V. S. i u iskazu naveo da na osnovu obavljenog pregleda konstatuje da kod optuženog i dalje postoje simptomi iz kruga psiho reaktivnih stanja, ali u donekle reduciranoj formi u odnosu na inicijalno vještačenje koje je prethodno dostavljeno. Pojasnio je da se sam optuženi osjeća sposobnim da učestvuje u sudskom procesu koji se vodi protiv njega, ali da su tokom procesa moguća izvjesna emocionalna reaganja, pa da mu sud po potrebi dozvoli kraće pauze u tim okolnostima.

Na upit predsjednika vijeća da se vještak decidno izjasni da li je optuženi procesno sposoban za suđenje, vještak se decidno izjasnio da je optuženi procesno sposoban, na šta branilac i optuženi nisu imali dodatnih pitanja niti prigovora.

Vještak sudske medicine dr. Zdenko Cihlarž donio je nalaz i mišljenje dana 16.05.2018. godine, a na osnovu naredbe Kantonalnog tužilaštva TK dana 03.01.2018. godine a nakon što je obavio pregled i obdukciju mrtvog tijela tada NN muške osobe, naknadno identifikovanog S. H., rođenog 1996. godine, koji je stradao u saobraćajnom udesu istog dana oko 01,10 sati, u mjestu Sižje, na magistralnom putu Tuzla-Doboj. Nalaz i mišljenje vještak dr. Zdenko Cihlarž je iznio na glavnom pretresu dana 13.03.2023. godine i iz istog proizilazi da se nalaz sastoji od zapisnika o pregledu i obdukciji mrtvog tijela gdje su opisane promjene prvo spolja na tijelu oštećenog i naglašeno je da je tijelo oštećenog kompletno, a posebno desna polovica tijela uključujući tu i glavu i udove i ekstremitete, kako gornje, tako i donje, manjim dijelom lijeva strana tijela i leđa, da su bili u stanju tzv. karbonizacije, odnosno pougljenja, tako da ta posmrtna promjena karbonizacije ili pougljenja zahvatila je ne samo kožu, potkožna meka tkiva, mišiće većim dijelom, već i kosti, naročito distalne dijelove, dakle donje dijelove ruku i nogu. Te kosti su bile tako izmijenjene da su one bile bjeličaste, prhke, npr. kosti lobanje su bile su tako izmijenjene da jednostavnim blagim pritiskom prsta u potiljačni dio došlo je do rasprskavanja u prah. Vještak je naveo da je to posmrtna promjena karbonizacije, koja je nastala dugotrajnim djelovanjem visoke temperature. U unutrašnjem nalazu vještak je pronašao znak udisanja gareži ne u nekom velikom obimu, ali kao dokaz zaživotnosti dospijevanja u plamen, jer se stvorio i gar. Svi organi, naročito mozak, bili su promijenjeni u smislu kako to izgleda kod djelovanja ekstremno visoke temperature, a jedina povreda koju je ustanovio pregledom, a koja je bila zaživotnog porijekla bio je kompresivni prelom XII grudnog kičmenog pršljena uz evidentnu okolnu krvnu podlivenost meko tkivnih struktura, što znači da je taj prelom nastao za vrijeme života. Vještak je naveo da je smrt tada NN lica, a neposredno i brzo poslije toga identifikovane osobe S. H. nasilna i da je ona nastupila usljed difuzne opečenosti tijela, što je nastalo djelovanjem visoke temperature, u konkretnom slučaju otvorenog plamena u požaru automobila, a po njegovoj koliziji dakle automobila, znači po njegovom prevrtanju to je tzv. opeklinški šok kojeg je vještak takođe potvrdio nalazom na sluznici želuca u vidu zaživotno nastalih sitnih krvarenja i erozija koje prate taj tzv. opeklinški šok, dakle to je bio neposredni uzrok smrti, a posmrtno je nastalo pougljenje ili karbonizacija i to površnih uglavnom meko tkivnih struktura dijelom i kostiju uglavnom u predjelu okrajina dakle ruku i nogu. Povreda koja je zaživotna, kompresivni prelom XII grudnog kičmenog pršljena, nastaa je djelovanjem kompresivne sile duž kralježnice, a u konkretnom slučaju pri prevrtanju vozila. Vještak u svom nalazu zaključuje da je nasilna smrt nastala zaživotnim djelovanjem otvorenog plamena na tijelo oštećenog, a pougljenje ili karbonizacija posmrtno, odnosno poslije smrti oštećenog.

Nadalje, dr. Zdenko Cihlarž je u iskazu naveo da je postupao i po drugoj naredbi Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona od 14.05.2018. godine po kojoj je traženo da se izjasni o nivou alkoholemije u krvi osumnjičenog u vrijeme nastanka saobraćajne nezgode i njenog uticaja na njegovu vozačku sposobnost. Kao relevantni podaci za to vještačenje, vještak navodi da su mu poslužili sljedeći podaci i to: da se saobraćajni udes desio 03.01.2018. oko 01,00 časova, zatim da je uzorak krvi za analizu alkohola uzet isti dan u 03,20 sati kada je uzet i uzorak urina. U uzetom uzorku krvi na osnovu enzimske metode tzv. dehidrogenaze nađena je koncentracija apsolutnog alkohola u vrijednosti od 1,24 g/kg ili promila, odnosno 26,92 mmola na litar a u uzorku mokraće veća i to u vrijednosti od 1,85 g/kg odnosno promila, odnosno 40,16 mmola na litar. Prema tome, vještak navodi da iz tog nalaza proizilazi da se u krvi tada osumnjičenog, sada optuženog nakon dva sata i 20 minuta nalazila koncentracija apsolutnog alkohola u vrijednosti od 1,24 g/kg, te da se imenovani kako u trenutku uzimanja krvi, što je jasno iz navedenih nalaza, a pod uslovom da je konzumiranje alkohola prethodilo udesu na barem 15-tak minuta prije i da poslije udesa, a prije uzimanja uzoraka nije bila konzumacija alkohola, da se nalazio u fazi eliminacije alkohola iz organizma i zbog čega se u konkretnom slučaju mogla primijeniti metoda po tzv. Widmarkovoj formuli, znači retrogradnog proračuna relevantne alkoholemije na kritični događaj upotrebom Widmarkovog faktora vrijednosti od oko 0,15 g/kg na jedan sat, što bi značilo da se za taj vremenski

period od oko 2 sata i 20 minuta iz organizma optuženog izlučila koncentracija alkohola u vrijednosti od 0,35 g/kg, te kada se to sabere sa onom dobivenom enzimskom analizom dođe se do vrijednosti alkoholemije u trenutku udesa od oko 1,59 g/kg, odnosno promila, odnosno oko 34,52 mmola na litar. Ovaj nivo alkoholemije u krvi odgovara tzv. fazi inkordinacije, dakle kada je koncentracija alkohola u krvi u vrijednosti od 1,3 do 2,0, pri čemu dolazi do promjena u mentalnoj, motornoj i čulnoj sferi koju sam naveo i na temelju svega toga se može zaključiti da su vozači sa koncentracijom alkohola iznad 1,3 g/kg a u konkretnom slučaju oko 1,59 g/kg apsolutno nesposobni za sigurno upravljanje motornim vozilo, a vozačke sposobnosti bitno su im smanjene, što znači da je apsolutno nesposoban onaj vozač koji je popio toliku količinu alkoholnog pića da bi pri toj koncentraciji apsolutnog alkohola u krvi svaki vozač bio nesposoban za sigurnu vožnju.

Branilac niti oštećeni nisu imali dodatnih pitanja za vještaka dr. Zdenka Cihlarža.

U dokaze odbrane uvršten je iskaz optuženog S. V. dat u korist svoje odbrane. Optuženi je izjavio da mu je mnogo žao što je njegov drug H. smrtno stradao u toj saobraćajnoj nesreći, da su bili kao braća i da su se duže vrijeme družili, da je navedene noći bio pozvan oko 10 sati da dođe u kafić gdje se društvo nalazilo prije njega. Naveo je da je tu radio kao zaštitar već duže vrijeme, da se bavio profesionalno boksom, da je došao oko 10 sati i da se u kafiću nalazio H. i još nekih 4-5 drugova, da su oni pili, bili su u alkoliciranom stanju i da je i on krenuo da pije s njima, da je pio štok i da ne zna koliko je popio, ali uglavnom da se sjeća da je konzumirao alkohol s njima zajedno i kroz neko vrijeme oko možda 12 sati da ga je H. više puta zamolio da ga odveze do restorana Istanbul u Devetaku, da mu je on rekao da nema potrebe da ga on vozi da je H. vozilo BMW X5 bilo parkirano ispred, ali da je H. insistirao jer se njegova djevojka nalazila u restoranu Istanbul u Devetaku i gdje je on na kraju pristao da ga odveze, da su krenuli iz kafića i sjeli u njegovo auto Fiat Punto koje je bilo dosta slabije, da su izašli iz Miričine gdje su cijelo vrijeme pričali, šalili se i izjavio je da je H. nazvao u jednom momentu tu djevojku kod koje su krenuli, upalio je kameru i da su se s njim tako cijelo vrijeme šalili, da je i on pričao s njim na telefon isto na kameri i u Sižju na putu na pravcu gdje su se zezali, H. je u desnoj ruci držao telefon i prekinuo je razgovor i da ga je dok je držao telefon i dalje rukama zezao, da ga je on pitao da li će se ženiti, da se neće izlagati trošku. Dok su se tako šalili, optuženi je izjavio da je H. lijevom rukom uhvatio za njegov volan, da mu je volan trznuo, nakon čega je on izgubio kontrolu nad vozilom, gdje je došlo do prevrtanja. Optuženi dalje navodi da u tom momentu dok su se prevrtali da je on ispao iz svog vozila, a da je H. ostao u njegovom vozilu, da je prišao do vozila na oko 6-7 metara, iako je imao povrede kuka i ruke, da je krvario, da je htio prići vozilu da spasi H. i da je vidio u tom trenutku da je iz vozila krenulo nešto da se puši. Prišao je na par metara i onda je došlo do eksplozije tog vozila gdje ga je eksplozija bacila 8 metara i da je tada zadobio povrede. U tom momentu optuženi navodi da je usto i stavio ruku u džep, izvadio je telefon, da mu je na imeniku bio D. N. vlasnika kafića kod kojeg su bili i da je u tom momentu nazvao D. N. i reko mu da dođe u Sižje da su on i H. nastradali, da ne zna dali je H. živ i prekinuo je vezu. Nakon nekog vremena je prvi došao D. N. a potom još par drugova te da je međuvremenu stigla i hitna pomoć. Dalje navodi da je bila magla a posebno kada je krenuo iz Miričine od kafića da je magla bila tolika da vozilom nije mogao upravljat više od 30-40 na sat, dok mu se optužnicom stavlja na teret brzina kojom uopšte nije mogao voziti tim vozilom, jer to vozilo nije bilo sposobno da ide toliko brzo koliko se njemu stavlja na teret niti tom brzinom. U iskazu optuženi je dalje naveo da kada je i hitna došla da to ima navedeno u zapisniku da se nije moglo voziti više od 20-30 na sat, da je pored magle bio klizav kolovoz, a magla bila previše gusta tako da nije mogao razviti brzinu koja mu se stavlja na teret. Optuženi u svojoj odbrani navodi da jeste konzumirao alkohol da je bio težak 116 kila i bio mišićav, da se osjećao dobro i kada je nastradao da je uzeo svoj mobitel i nazvao da se dođe, da su nastradali, da je bio svjestan svega, jer se profesionalno bavio boksom, da nije pušio niti konzumirao zabranjena sredstva, da je bio svjestan, normalan, jak momak. Dalje je u svom izlaganju izrazio žaljenje navodeći da mu je smrtno stradali bio kao brat, da su međusobno spavali jedan kod drugog, osim toga da je smrtno stradalog

ostavio otac i otišao u Sarajevo i da je u njemu imao jedinog prijatelja i da je volio da je i on smrtno stradao.

Iz medicinske dokumentacije premještajnog pisma iz UKC Tuzla Odjeljenje anesteziologiju i reanimatologiju Odjeljenje intenzivne terapije Hirurška klinika od 03.01.2018. godine kao datumom prijema i datumom otpusta 16.01.2018. godine nesporno proizilazi da je i optuženi u saobraćajnoj nezgodi zadobio tjelesne povrede.

Nakon provedenih dokaza na glavnom pretresu, koje je sud savjesno cijenio u skladu sa odredbom člana 296. stav 2. ZKP FBiH, i to svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, utvrdio je činjenično stanje kao u izreci presude.

Nakon što su izvedeni dokazi, sud je našao da je optuženi na način i u vrijeme koje mu se optužnicom stavlja na teret počinio krivična djela iz slijedećih razloga:

Sud je iskaz svjedoka D. N. prihvatio u cijelosti kao objektivan i ničim doveden u pitanje u odnosu na ostale provedene dokaze na glavnom pretresu koji nije doveden u pitanje ni po kom osnovu, čak šta više je potvrđen materijalnom dokumentacijom i iskazom optuženog koji je iznio svoju odbranu koja je saglasna navedenom kako je to iznosio optuženi da je tačno i po iskazu ovog svjedoka da je vrijeme bilo loše, da je magla bila gusta i da je dolaskom na lice mjesta vidio da automobil gori, a da optuženi leži na zemlji nepomično sa rukom u čudnom položaju, što potvrđuje i odbrana optuženog da je prilikom naleta vozilom na prepreku optuženi ispao iz vozila te da je suglasano iskazu optuženog svjedok naveo da je na lice mjesta došla policija i vatrogasci dok je on optuženog odveo u hitnu pomoć. Ovaj svjedok je takođe naveo da je pokušavao naći oštećenog, ali da ga zbog plamena automobila koji je gorio nije mogao vidjeti i da se automobilu zbog toplote nije moglo prići. Nesporno je i to, kako ovaj svjedok navodi da je oštećeni ostao u automobilu i da je izgorio što je i sam vidio. I svjedok S. A. je u svom iskazu naveo da je te večeri zajedno sa D. N. bio u Miričini u kafiću i da je tačno da je vidio da su S. i H. S. sjedili za drugim stolom ali da ne zna da li su pili alkohol dok je D. N. na poziv S. V. sjeo u svoje vozilo a i on sjeo u svoje te otišao u mjesto Sižje, gdje je kako su i ostali svjedoci naveli, S. ležao krvav i da sa njim nije uspostavljen nikakav kontakt niti je obavljen bilo kakav razgovor i potvrdio je da je S. V. zajedno sa S. H. otišao iz kafića i otišao u nepoznatom pravcu a da se sam kretao u dolasku na mjesto saobraćajne nezgode brzinom oko 60 km/h zbog magle te da je i on u jednom momentu umalo sletio s puta.

Sud je u cijelosti prihvatio iskaz svjedoka P. O. koji je svoj iskaz dao na uvjerljiv način koji nije doveden ničim u pitanje, kao ni materijalnim dokazima o saobraćajnoj nezgodi koja se desila u mjestu Sižje. Svjedok je bio na licu mjesta, vidio je optuženog da povrijeđen leži pored puta te da su vatrogasci i hitna došli na lice mjesta a da je optuženi privatnim automobilom prevezen u Službu hitne pomoći kako je to izjavio svjedok N. D. Ovaj svjedok je potvrdio iskaz svjedoka N. D. da su vatrogasci ugasili požar i na suvozačevom mjestu je bilo ugljenisano tijelo a da se automobil nalazio na desnom boku. Ovaj svjedok je naveo da se službenim vozilom sa upaljenim kratkim svjetlima kretao brzinom između 40 i 50 km/h imajući u vidu da je bila noć, te da je bila magla i da je bila slaba vidljivost od 50 do 100 metara kako je to iskazao u svom iskazu i svjedok N. D. i djelimično i iznošenjem svoje odbrane i optuženi.

Sud je prihvatio i iskaze svjedoka I. A. kao objektivan i ničim osporen u kojem je naveo da poznaje V. S., potvrdio je da se saobraćajna nezgoda dogodila 01.03.2018. godine u mjestu Sižje. Ovaj svjedok identično iskazuje kao i svjedok N. D. i P. O. da je V. S. ležao pored magistralnog puta i da je vidio vozilo u plamenu. Potvrdio je da je V. S. prevezen privatnim vozilom radi ukazivanja ljekarske pomoći pa je i ovaj svjedok kao i prethodna dva svjedoka naveo da je vozilo gorjelo i da je vidio da je prilikom gašenja unutra u vozilu jedno ugljenisano tijelo, dok se vozilo nalazilo na boku na desnoj strani. Pored toga ovaj svjedok je takođe potvrdio da je bila magla, slaba

vidljivost, te da je tačno da je zajedno sa O. došao u mjesto Sižje i da su se kretali oko 50 km/h a ovaj svjedok je ostavio mogućnost, nakon što mu je branilac predočio iskaza, da je optuženi V. jaukao u pitao da vide „gdje je Hare“ ali da nisu uspostavili komunikaciju s njim.

Vještak prim.dr. Kasim Brigić specijalista neuropsihijatar u svom zaključku i mišljenju je naveo da je obavio vještačenje na okolnosti i sposobnosti upravljanja motornim vozilom optuženog V. S. i utvrdio da je u vrijeme saobraćajne nezgode koncentracija alkohola u krvi iznosila 1,59 promila te da optuženi ne boluje ni od kakve psihološke bolesti i da se ne radi o maloumnoj osobi. U zaključku je naveo da zbog alkoholne opijenosti optuženi nije bio sposoban da sigurno upravlja svojim p.m.v. i da je njegova alkoholna opijenost bila takvog obima da ga je sprječavala da ima kontrolu nad vozilom. Proizilazi da vještak smatra da je optuženi zbog količine alkohola u krvi koja mu je utvrđena, mogao znati da u stanju alkoholnog pijanstva nije moguće bezbijeđno upravljati vozilom i da postoji visok rizik za saobraćajnu nezgodu. P proizilazi da ni svjedok N. D. ni sam optuženi nisu objektivno iznosili podatke o alkoholisanosti optuženog koji je utvrdio vještak kao nespornu u momentu saobraćajne nezgode.

Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka saobraćajne struke Lukanović Nenada kao stručan i objektivan jer je vještak ovlašten i kvalifikovan za vještačenje iz svoje struke sa značajnim iskustvom vještačenja u krivičnim postupcima u sudovima i njegov nalaz ne sadrži bilo kakve protivriječnosti niti nelogičnosti nasuprot neosnovanim navodima branioca u završnom izlaganju kao i optuženog prilikom iznošenja odbrane a koja se odnosi na utvrđenu brzinu od strane vještaka, jer iz samog nalaza proizilazi da je vještak utvrdio da se radi o slijetanju p.m.v. sa kolovoza, da se saobraćajna nezgoda dogodila 03.01.2018. godine oko 01,00 sati putničkim vozilom kojim je upravljao V. S., da se radilo o noćnim uvjetima sa ograničenim dometom svjetla vozila, da je prilikom izrade svog nalaza koristio zapisnik o uviđaju saobraćajne nezgode PU Lukavac, te ostale materijalne dokaze koji se odnose na alkoholisanost vozača V. S. u vrijeme saobraćajne nezgode i da je u to vrijeme u uzorku krvi imao 1,24 promila alkohola a smrtno stradali S. H. je u isto vrijeme imao 0,96 promila alkohola u krvi. Vještak je utvrdio smjer kretanja vozila iz pravca Doboja prema Tuzli te je koristio i zapisnik o pregledu i obdukciji leša koju je sačinio vještak sudske medicine dr. Zdenko Cihlarž. Nadalje, ovaj vještak je utvrdio brzinu kretanja p.m.v. marke Fiat Punto i pri tome je koristio formulu za izračun brzine, koristeći se skicom lica mjesta saobraćajne nezgode i proračunom utvrdio kao nespornu brzinu kretanja p.m.v. na osnovu vrijednosti svog izračuna da se radilo o brzini od 104 km/h te je analizirajući uzorke saobraćajne nezgode ovaj vještak naveo da je prema skici lica mjesta saobraćajne nezgode i fotodokumentaciji te tragovima saobraćajne nezgode, odredio mjesto napuštanja kolovoza magistralne ceste p.m.v. kojim je upravljao optuženi odnosno mjesto izljetanja vozila van kolovoza magistralne ceste, koja se nalazi na desnoj strani magistralne ceste gledano iz smjera Doboja prema Lukavcu. Vještak je koristio fiksne tačke mjerenja iz zapisnika o uviđaju i utvrdio da od desne ivice kolovoza, trag broj 25 zapisnika o uviđaju, fotodokumentacije i skice lica mjesta da je vozilo bilo okrenuto na desnu bočnu stranu na kojem mjestu je došlo do samozapaljenja i gorenja vozila i suvozača u vozilu. Vještak je u nalazu tretirao i vrijeme saobraćajne nezgode, stanje alkoholisanosti vozača i utvrdio da je vozač, odnosno optuženi S. V. izgubio kontrolu nad vozilom zbog čega je i došlo do skretanja vozila na desnu stranu na bankinu kosinom nasipa u nastavku nekontrolisano kretanje kada je došlo do naleta na komad betona i u nastavku daljeg kretanja udara u stabla drveća i prevrtanja što je po vještaku i elementarni uzrok nastanka saobraćajne nesreće, odnosno gubitak kontrole nad vozilom marke Fiat Punto od strane vozača. Vještak je stručno obrazložio da se vozač prilikom kretanja nije držao svoje desne saobraćajne trake u smjeru svog kretanja a obzirom na brzinu kretanja, uslove saobraćaja i stanje i osobine puta, da ne ugrožava druge učesnike u saobraćaju i ne izlaže sebe opasnosti je postupao suprotno i izgubio kontrolu nad vozilom te je na već opisani način došlo do prevrtanja vozila i njegovog samozapaljenja. Vještak dalje navodi da je utvrdio brzinu kretanja vozila, imajući u vidu da je brzina kretanja vozila propisana opštim ograničenjem brzine kretanja vozila kroz naseljeno mjesto 50 km/h, dok se putničko vozilo kojim je upravljao optuženi kretalo znatno brže kroz

naseljeno mjesto brzinom koju je utvrdio od 104 km/h. Vještak smatra da utvrđena brzina kretanja vozila nije bila primjerena stanju i uvjetima puta kao i konkretnoj saobraćajnoj situaciji te da vozač putničkog vozila Fiat Punto nije prilagodio brzinu vozila uslovima i stanju puta niti se držao svoje saobraćajne trake. Nije sporno, kako je vještak koristeći nalaz i mišljenje vještaka dr. Kasima Brigića i utvrđenu alkoholometriju od strane vještaka dr. Zdenka Cihlarža, da je optuženi vozio u alkoholisanom stanju kada su vozačke sposobnosti bitno smanjene pa u konačnici i u mišljenju navodi, a koji stav i obrazloženje u cijelosti prihvata sud kao stručno mišljenje vještaka za oblast koju je vještačio, da je utvrdio da je brzina kretanja vozila Fiat Punto bila 104 km/h i da je to elementarni uzrok nastanka saobraćajne nezgode, gubitak kontrole od strane vozača uz nepobitnu činjenicu neprilagođene brzine kretanja vozila u naseljenom mjestu koja iznosi 50 km/h, a kako to proizilazi iz Zapisnika o uviđaju, da nije sporno da se saobraćajna nezgoda dogodila u mjestu Sižje, odnosno u naseljenom mjestu, a što proizilazi i iz fotodokumentacije saobraćajne nezgode koje je fotografisano i označena dionica magistralnog puta Tuzla – Doboj mjesto Sižje, pa neosnovano branilac pa i optuženi prilikom iznošenja svoje odbrane, u cilju izbjegavanja krivične odgovornosti ili umanjnja svoje odgovornosti, tvrde da vještak nije dobro izračunao brzinu i da se optuženi nije kretao brzinom od 104 km/h kako je to vještak nesporno utvrdio u svom nalazu i mišljenju a sud ga u cijelosti prihvatio. Ovakav stav odbrane u pogledu utvrđene brzine kretanja od strane vještaka saobraćajne struke ničim nisu doveli u pitanje osim paušalnim tvrdnjama da se optuženi nije mogao kretati tom brzinom zbog magle, loše vidljivosti i da automobil kojim je upravljao optuženi i nije mogao razviti tu brzinu. Međutim prema nalazu vještaka kojim je sud u cijelosti poklonio vjeru, brzina kretanja putničkog vozila marke Fiat Punto je bila veća od brzine kretanja koja je bila propisana za kretanje vozila kroz naseljeno mjesto, neovisno od činjenice uslova kolovoza da je bio mokar te vremenskih uslova da je bila noć, vidljiva ograničenost dometa svjetla vozila zbog magle, utvrđena brzina od strane vještaka od 104 km/h je u konkretnoj situaciji uz alkoholisanost vozača koja je nesporno utvrđena nalazom i mišljenjem vještaka dr. Kasima Brigića kao i vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža, je elementarni uzrok saobraćajne nezgode jer je vozač izgubio kontrolu nad upravljanjem vozilom i nekontrolisano se kretao pa nije bio u situaciji, imajući u vidu način vožnje, brzinu i sve ostale elemente koji su uzrokovali saobraćajnu nezgodu, da blagovremeno reaguje i primijeti prepreke na putu, te je izračun vještaka da izbjegavanje slijetanja vozila na desnu stranu van kolovoza na bankinu i kosinu nasipa po vještaku bio dovoljan bočni pomak ulijevo za jedan metar na ukupnom izmicanju od za oko 54,00 metara te je utvrdio vrijeme izmicanja da je iznosilo oko 1,85 sekundi.

Imajući u vidu da se optuženom stavlja na teret da je bio svjestan i da vožnjom u alkoholisanom stanju i da će u takvom stanju upravljati vozilom, može ugroziti javni promet i dovesti u opasnost život i tijelo ljudi pa postupajući na taj način pristao na navedenu posljedicu, suprotno odredbi člana 174. stav 1. i 2. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH, znao da ne smije upravljati vozilom u saobraćaju na putu niti da počne upravljati vozilom ako je pod dejstvom alkohola. Alkoholisanost optuženog je nesporno utvrđena nalazom i mišljenjem vještaka dr. Kasima Brigića kao i nalazom i mišljenjem vještaka prof. dr. Zdenka Cihlarža da je razina alkoholemije u krvi optuženog u vrijeme nastanka saobraćajne nezgode i njenog uticaja na njegovu vozačku sposobnost vršena analizom nalaza alkoholometrijskog laboratorija u Tuzli, broj protokola 1/18, pa je vještak izvršio analizu i došao do zaključka, imajući u vidu protek vremena od 2 sata i 20 minuta od uzimanja uzoraka krvi iz organizma optuženog i da je dobijenom analizom vrijednost alkoholemije u krvi optuženog u trenutku udesa iznosila 1,59 g/kg (34,52 m.mol/l). Nadalje u nalazu vještaka prof.dr. Zdenka Cihlarža se navodi da je ovakva koncentracija alkohola u krvi optuženog dovela do promjene u motornim sferama te da je, imajući to u vidu, kritičnost za donošenje odluka vrlo bitno umanjena a procjenjivanje sopstvenih sposobnosti i veoma često svađalačko raspoloženje kao dominirajuće ponašanje, te sposobnost za skoncentrisanost pažnje bitno umanjena ili izgubljena. Pored toga je naveo, imajući u vidu navedenu količinu koncentracije alkohola u krvi, da je sposobnost za tačno izvođenje svjesnih, automatizovanih i koordiniranih pokreta bitno oštećena, odnosno da je izgubljena i da se odigrava

vrlo usporeno i neprecizno pa je zbog toga teško centrirana optička osovina i postoji usljed toga kočenje u refleksnim centrima koji su zbog toga produženi, a u odnosu na čulnu sferu vještak se izjasnio da je teško poremećena posebno kod predmeta u pokretu, da se u pogledu kolornog vida takođe za crvenu i zelenu boju, redukuje do potpuno kritičnih vrijednosti razlikovanja ove dvije boje uz fenomen zasljepljivanja koji je produžen a da se teško uočavaju slabije osvijetljeni i tamno kontinuirani predmeti, što je od velikog značaja za noćnu vožnju, imajući u vidu da se optuženi upravo kretao sa svojim p.m.v. u noćnim uslovima pa je u zaključku naveo da je vozač p.m.v. Fiat Punto, odnosno optuženi bio apsolutno nesposoban za vožnju pri koncentraciji alkohola od 1,59 g/kg za sigurno upravljanje motornim vozilom i da su mu vozačke sposobnosti bile bitno smanjene.

Iz odredbe člana 174. stav 2. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH koji se optuženom stavlja na teret proizilazi da se smatra da je lice pod dejstvom alkohola za koje se analizom krvi ili urina ili drugom metodom mjerenja količine alkohola u organizmu utvrdi da količina alkohola u krvi iznosi više od 0,3 g/kg ili ako je prisustvo alkohola u organizmu utvrđeno odgovarajućim sredstvima ili aparatima za mjerenje alkoholiziranosti što odgovara količinama većim od 0,3 g/kg ili kod kojeg se, bez obzira na količinu alkohola u krvi, stručnim pregledom utvrdi da pokazuje znake poremećenosti izazvane dejstvom alkohola. U konkretnom slučaju je nesporno utvrđeno da je postupao suprotno odredbama člana 174. stav 1. i 2. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH, a kako je to utvrđeno vještačenjem od strane vještaka dr. Kasima Brigića i prof. dr. Zdenka Cihlarža, u čije nalaze sud nije imao razloga da ih dovede u pitanje imajući u vidu da su oba vještaka koristila rezultate alkoholometrijske analize Poliklinike za laboratorijsku dijagnostiku UKC-a Tuzla – Zavod za biohemiju na ime optuženog V. S. i da su sačinjavali nalaz i mišljenja na osnovu rezultata navedene analize sa datumom izdavanja nalaza 05.01.2018. godine, a da je na navedenom nalazu evidentirano da je uzeta krv od optuženog 03.01.2018. godine u 03,20 minuta a urin istog dana u isto vrijeme.

Nesporno je utvrđeno, prema nalazu i mišljenju vještaka medicinske struke prof.dr. Zdenka Cihlarža, da je u saobraćajnoj nezgodi koja se desila 03.01.2018. godine oko 01,00 sati, u naseljenom mjestu Sižje, a koju je u alkoholisanom stanju pri brzini od 104 km/h uzrokovao optuženi V. S., pristajući na kršenje odredaba člana 174. stav 1. i 2. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH, smrtno stradao S. H. rođen 1996. godine nad čijim mrtvim tijelom je prof.dr. Zdenko Cihlarž izvršio obdukciju, te kako je u svom iskazu na glavnom pretresu i nalazu i mišljenju od 16.05.2018. godine detaljno opisao, spoljne povrede na tijelu smrtno stradalog te detaljno naveo da je tijelo smrtno stradalog kompletno, a posebno desna polovica tijela, koja uključuje glavu, udove i ekstremitete, te manjim dijelom i lijevu stranu tijela leđa bila u stanju karbonizacije pougljenja koja je zahvatila ne samo kožu, potkožna meka tkiva, mišiće većim dijelom i kosti koje su, kako je to vještak prilikom obdukcije nesporno utvrdio, bile tako izmijenjene da su bile bjeličaste, prhke, a kosti lobanje izmijenjene da jednostavnim blagim pritiskom u potiljačni dio bi došlo do rasprskavanja u prah. Sve ovo je nastalo i po vještaku zbog izuzetno visoke temperature a u toku postupka su svjedoci, kao i vještak saobraćajne struke, naveli da je putničko vozilo kojim je upravljao optuženi bilo prevrtno na desni bok i u potpunosti zahvaćeno plamenom i izgorjelo a u kojem se nalazio kao saputnik smrtno stradali S. H. pa je osnovano vještak i naveo da je zbog visoke temperature došlo do karbonizacije tijela smrtno stradalog. Vještak je pronašao znakove udisanja gareža ne u velikom obimu ali to ukazuje da je došlo do zaživotnog dospijevanja plamena, jer je stvorio gar. Vještak je detaljno opisao da su svi organi pa i mozak zbog djelovanja ekstremno visoke temperature bili promijenjeni a da je jedina povreda koju je ustanovio pregled koja je bila zaživotnog porijekla bio kompresivni prijelom XII grudnog kičmenog pršljena uz okolnu krvnu podlivenost meko-tkivnih struktura te da je taj prijelom nastao za vrijeme života. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka kojeg odbrana nije ničim osporavala niti je mogla dovesti u pitanje da je smrt S. H. nasilna i da je nastupila usljed difuzne opečenosti tijela koje je nastalo djelovanjem visoke temperature, odnosno otvorenog plamena u požaru automobila a potom nakon prevrtanja automobila kod smrtno stradalog je nastao opeklinški šok kako je to vještak detaljno

obrazložio u svom nalazu i mišljenju te da je navedeni opeklinški šok bio neposredni uzrok smrtni a da je posmrtno nastalo pougljenje ili karbonizacija i to površinskih meko-tvrđih struktura i kostiju uglavnom u predjelu okrajina ruku i nogu. Apostrofirao je da je povreda zaživotna kompresivni prijelom XII grudnog kičmenog pršljenja u konkretnom slučaju pri prevrtanju vozila, a da je smrt S. H. nastala zaživotnim djelovanjem otvorenog plamena na tijelo oštećenog a pougljenje i karbonizacija posmrtno odnosno poslije smrti S. H.

U toku postupka branilac optuženog S. V. je neuspješno pokušao da dovede u pitanje procesnu sposobnost svog branjenika pa je sud obavio vještačenje po vještaku neuropsihijatru dr. Rusmiru Softiću, iz čijeg nalaza je proizašlo da je u jednom periodu optuženu bio procesno nesposoban, pa je po mišljenju suda zloupotrijebio navedeno mišljenje, imajući u vidu da se vještak izjasnio da se optuženi nije obraćao za pomoć u ostavljenom periodu Neuropsihijatrijskoj klinici UKC-a Tuzla a decidno se izjasnio na suđenju da razumije šta mu se stavlja na teret, da razumije postupak protiv njega, djelo koje mu se stavlja na teret te da razumije da ima branioca i ulogu ostalih učesnika u postupku. Vještak je iznio svoj nalaz i mišljenje pa je bio neodređen vezano za procesnu sposobnost optuženog te je u toku glavnog pretresa obavio sa istim intervju, nakon čega se i vještak a i optuženi decidno izjasnili, vještak da je optuženi procesno sposoban a i optuženi da mu je jasna svrha njegovog dolaska na sud i postupak koji se vodi protiv njega.

Iz svega proizilazi da se saobraćajna nazgoda dogodila 03.01.2018. godine oko 01,00 sat, na magistralnom putu Tuzla – Doboju, u mjestu Sižje, općina Lukavac, upravljajući putničkim motornim vozilom marke „Fiat“ tip „Punto“, registarskih oznaka O95-T-868, vlasništvo S. A., pod utjecajem alkohola u krvi u količini od 1,59 g/kg, iako je bio svjestan da je zbog alkoholisanosti nesposoban za sigurnu vožnju i da zbog toga može ugroziti javni promet i tako dovesti u opasnost živote, tijela i imovinu drugih ljudi, a što je i htio, pa postupajući suprotno odredbi člana 174. stav 2. i člana 43. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, krećući se iz pravca Doboja u pravcu Lukavca, neprilagođenom brzinom od oko 104,00 km/h, koja brzina je za 57 km/h veća od prilagođene brzine, te uslijed takvog alkoholisanog stanja zbog kojeg je bio očigledno nesposoban da sigurno upravlja vozilom, kao i neprilagođene brzine kretanja, propustio da brzinu kretanja vozila prilagodi mokrom kolovozu, noćnim uvjetima vožnje, magli i vidljivosti ograničenoj dometom svjetala vozila, kao i alkoholiziranosti vozača, a za koje uvjete je prilagođena brzina iznosila 47,00 km/h, uslijed kojih propusta je prilikom vožnje na dionici magistralne ceste koja je u pravcu i pregledna, izgubio kontrolu nad vozilom, te je u fazi nekontrolisanog kretanja sišao sa kolovoza na bankinu sa desne strane magistralne ceste, da bi u nastavku kretanja došlo i do nekontrolisanog kretanja po bankini i kosini nasipa, gdje je naletjelo na komad betona, a u nastavku nekontrolisanog kretanja i udara u stabla drveća, prevrtanja i samozapaljenja, a uslijed čega je smrtno stradao S. H., zbog difuzne opečenosti tijela nastale djelovanjem visoke temperature, u konkretnom slučaju otvorenog plamena u požaru automobile, a po njegovoj koliziji i prevrtanju (opeklinški šok), a koji se kao saputnik nalazio na mjestu suvozača. Optuženi je pod uticajem alkohola, upravljao prijevoznim sredstvom, iako je zbog toga bio očito nesposoban za sigurnu vožnju i time tako ugrozio javni promet da je doveo u opasnost život ili tijelo ljudi i imovinu većih razmjera, uslijed čega je prouzrokovana smrt jedne osobe, čime je postupao suprotno odredbama člana 174. stav 1. i 2. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH, znajući da putničkim vozilom upravlja u alkoholiziranom stanju, a što je dovelo do nastupanja smrtnih posljedica za suvozača S. H.

Pored toga, optuženi je propustio svjesno se krećući brzinom većom od brzine koja je dozvoljena u naseljenom mjestu od 50 km/h, radi se o naselju Sižje, kršeći propis iz odredbe člana 43. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH, koji propisuje da je vozač dužan da brzinu kretanja vozila prilagodi osobinama, stanju puta, vidljivosti, preglednosti, atmosferskim prilikama, stanju vozila i tereta, gustini saobraćaja, saobraćajnim znacima i drugim

saobraćajnim uslovima tako da vozilo može blagovremeno da zaustavi pred svakom preprekom koju pod navedenim uslovima može predvidjeti.

Suprotno navedenom, kako je to propisano Zakonom, optuženi se kretao neprilagođenom brzinom od 104 km/h a koja brzina je za 57 km/h veća od prilagođene brzine odnosno brzine koja je dozvoljena u naseljenom mjestu od 50 km/h, pri tome zanemarujući da vozilom upravlja u alkoholisanom stanju zbog kojeg je bio očigledno nesposoban da upravlja vozilom kao i neprilagođenoj brzini kretanja da je propustio da brzinu svog kretanja prilagodi mokrom kolovozu, noćnim uvjetima vožnje, magli i vidljivosti ograničenoj dometom svjetala vozila, zbog čega je prilikom kretanja na dionici magistralne ceste u naseljenom mjestu koja je u pravcu i pregledna, izgubio kontrolu nad vozilom. Ovu činjenicu je utvrdio vještak saobraćajne struke da je optuženi bio u fazi nekontrolisanog kretanja, zbog čega je sletio sa kolovoza na bankinu sa desne strane magistralne ceste nastavljajući da se nekontrolisano kreće po bankini, kojom prilikom je naletio na komad betona i u nastavku kretanja udario u stablo drveća kada je i došlo do prevrtanja i samozapaljenja njegovog putničkog vozila. Vještak je naveo da je prevrtanje i samozapaljenje uzrokovano neprilagođenom brzinom kojom se optuženi kretao od 104 km/h sa koncentracijom alkohola u krvi 1,59 g/kg, pa zbog brzine kojom se kretao i gubitka kontrole nad vozilom došlo je do prevrtanja putničkog vozila udarom na prepreku koju optuženi nije mogao vidjeti zbog stanja u kojem se nalazio i zbog brzine kojom se kretao, silnog udara i prevrtanja putničkog vozila kojim je upravljao, što je dovelo do toga da je ispao kao vozač iz putničkog vozila, a koje se nakon toga prevrnulo i došlo do samozapaljenja vozila u kojem je ostao suvozač S. H., koji je zbog samozapaljenja vozila i u konačnici sam u tom vozilu izgorio, jer vatrogasna služba nije uspjela vozilo ugasiti. Nesporno, prema svjedocima, fotodokumentaciji te nalazu i mišljenju vještaka dr. Zdenka Cihlarža stradali H. S. je zbog opeklinškog šoka, koji je bio neposredni uzrok smrti od otvorenog plamena gorućeg vozila, smrtno stradao.

Dakle, naprijed navedeni dokazi pružaju sudu pouzdanu osnovu za zaključak da je optuženi S. V. učinio krivično djelo – Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa – iz člana 336. stav 2. u vezi sa krivičnim djelom – Ugrožavanje javnog prometa zbog omamljenosti – iz člana 333. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Po ocjeni ovog suda ranije navedeni analizirani dokazi potvrđuju da je optuženi S. V. upravljajući predmetnim putničkim vozilom grubo kršio saobraćajne propise i to odredbe članova 174. stav 1. i 2. i člana 43. stav 1. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u BiH i da je takvom vožnom ugrozio javni promet i doveo u opasnost život ljudi i imovine većih razmjera, pa je usljed toga prouzrokovao smrt jedne osobe kao i da je postupajući na navedeni način manifestirao svijet o tome da svojim radnjama ugrožava javni promet i dovodi u opasnost život ljudi i da je pristao na takvo ugrožavanje. Optuženi navedene prilike u inkriminisanom događaju je postupao sa eventualnim umišljajem. Prilikom odlučivanja o vrsti i visini kazne sud je cijenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude manja ili veća. Kao olakšavajuću okolnost na strani optuženog sud je cijenio da je isti osuđivan ali ne za istu vrstu krivičnog djela, te da je i sam u saobraćajnoj nezgodi pretrpio teške tjelesne povrede, kao i da se radi o njegovom dobrom prijatelju koji je smrtno stradao u navedenoj saobraćajnoj nezgodi, dok je kao otežavajuća okolnost na strani optuženog cijenio da je krivično djelo počinio pod dejstvom alkohola kao i da je sa učinjenim predmetnim krivičnim djelom prouzrokovao smrt jedne osobe, pa s obzirom na navedeno ovaj sud je optuženom S. V. za počinjeno krivično djelo izrekao kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci nalazeći da će se sa ovakvom izrečenom kaznom postići svrha kažnjavanja iz člana 42. KZ FBiH.

Na osnovu člana 77. stav 1. i 3. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine sud je optuženom S. V. izrekao sigurnosnu mjeru zabrane upravljanja prijevoznim sredstvom - motornim vozilom „B“ kategorije u trajanju od 2 (dvije) godine, koja se ima računati od dana pravosnažnosti presude s tim da se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja zabrane, jer je optuženi upravljao vozilom sa koncentracijom alkohola u krvi 1,59 g/kg pa sud cijeni da ovakvo

ponašanje optuženog predstavlja opasnost da će optuženi ponovo upravljati vozilom i ponoviti isto krivično djelo te je izricanje sigurnosne mjere neophodno radi otklanjanja stanja koje bi moglo uticati na optuženog da ubuduće čini krivična djela.

Na osnovu člana 212. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine sud je oštećenu Z. M. sa postavljenim imovinsko-pravnim zahtjevom uputio na parnični postupak budući da podaci u krivičnom postupku ne pružaju pouzdan osnov ni za djelimično ni za potpuno odlučivanje o postavljenom imovinsko-pravnom zahtjevu.

Na osnovu člana 202. stav 4. Zakona o krivičnom postupku FBiH sud je optuženog oslobodio obaveze naknade troškova krivičnog postupka, budući da je optuženi nezaposlen, pa troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Na osnovu svega iznesenog sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar

Edita Jakovljević, s.r.

Predsjednik vijeća
Sudija

Paša Softić, s.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude ovlaštena lica mogu izjaviti žalbu Vrhovnom sudu FBiH u Sarajevu, putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana prijema prepisa presude.